

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.  
Félévre . . . 5 > —  
Negyedévre . . . 2 > 50 >  
Egy óra . . . — > 85 >  
Egyes szám ára 4 kr.

## Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. itélőtábla épületével  
szemben.

hová az előfizetések és a  
lap szétküldésére vonatkozó  
fölszólalások intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

## Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. tábla átellenében,  
hová a lap szellemi részét  
illető minden közlemény in-  
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

## Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

### Fenyegetőzés.

Pécs, 1898. december 15.

Megmozdult a birnámi erdő s borzalmas gyorsasággal közeledik a hűtlen sáfárok felé, hogy elsöpörje őket a föld színéről. A nemzet független közvéleménye, amelyről a Lloyd-klubban azt hitték, hogy már a halál enyészete borult föléje, ébredni kezd fásult álmából s ijesztő módon döngeti a párthatalmi érdekek ércapuját. Pest, Szatmár, Árva, Zala vármegyék, Versec város egymásután vetik el a csongrádi és (szégyen ránk, hogy ennek társaságában kerülünk pellengérré) a pécsi hirhedeit átiratokat, üdvözlő iratok érkeznek tömegesen az ellenzéki pártokhoz, kitartásra buzdítva őket az alkotmányért folytatott titáni küzdelmükben, népgyűléseken tömegesen tiltakozik a nemzet a kormány törvényszegései ellen s a kormány támogatására megválasztott képviselőket tüntető lelkesedéssel fogadják a választók, mikor ezek nekik a kormánypártból való kilépésüket tudtul adják.

Nagy a konsternáció ennek láttára a Lloydbeli fiók-parlamentben s kapkodnak fűhöz-fához, hogy a közvélemény fölzúdulását valahogy föltartóztathassák vészterhes rohanásában.

Mikor a törvényhatóságok szolgálékü többségei a kormány intésére erőszak és fufang fölhasználásával állást foglaltak az ellenzék küzdelme ellenében, akkor büszkén verdesték mellüket, hogy ime az „ország

közvéleménye“ mellettük nyilatkozik s gúnyosan szólították föl az ellenzék, hogy ám próbálja meg a közvélemény hangulatát megfordítani, ha tudja.

Bezzeg más nótát fujnak most, mikor látják, hogy milyen veszedelmesen fordult az a közvélemény, még pedig nem is az országgyűlési ellenzék bujtogatására, hanem tisztán és egyedül az alkotmány ellen szőtt kormánypárti összeesküvés hatása alatt. Szent Isten! hová fog ez a fordulat még fejlődni, ha az ellenzék is erélyes akciót kezd a közvélemény fölrazására. Nem, ezt tűrni nem szabad, mert akkor minden formális többség mellett is vége az egyedül üdvözítő szent párturalomnak.

Elő tehát hű csatlósok, rántsátok le, rágalmazzatok meg a közvélemény fölvilágosítására kezdett munkát s fenyegetétek meg a szuronyerdővel is a nemzetet, ha a hatalom birtokosainak machinációi ellen mukkanni is merészelné.

Ha a kormány mellett nyilatkozik, az a nemzeti közszellem bátorító és tiszteletreméltó megnyilatkozása, de ha ellene foglal állást, az pártütés, lázongás, osztályharca az alsó néprétegeknek a középső rétegek ellen a felsők hasznára. Így beszél a Pesti Hirlap, mikor a magyar értelmiségre akar ráijeszteni, hogy maradjon továbbra is a kormány hűséges székértologatója.

Mikor az ellenzék a nemzethez fordul s rámutat arra a bűnös összeesküvésre, amelyel az országgyűlési többség hazánk ősi alkotmányát akarja sarkaiból kiforgatni,

akkor ezt az igazság elcsavarításának, a létező tények elferdítése, bujtogatása az alsó néprétegeknek a középső rétegek ellen. De bezzeg a kormány által fölbérelt „kisgazda“ aknamunkája, mely a parasztságot akarta ráuszítani az intelligenciára, az nem volt bujtogatás, a szolgaságnak „egyoldalú, önálló rendelkezéssel“ való föntartása, a törvényhozásnak egy pártklubba való át-csempészése, a törvényhozók függetlenségének előleges aláírásokkal való elkobzása: mindez nem az igazság elcsavarítása, a törvény világos értelmének elferdítése.

A horvát miniszter inkább lemond állásáról, semhogy részesévé váljék az alkotmány elkobzásának, a horvát képviselők nem írják alá a törvényszegésre való fölhatalmazást, a tót Árvavármegye s a szerb Versec város visszautasítják a kormánytámogató föliratokat: mindezekből a tényekből hamar kész a fenyegetés, hogy a magyar értelmiség rést nyit a magyarság ellen irányuló nemzetiségi akciónak, ha állást foglal a kormány alkotmányfelforgató merénylete ellen. Bezzeg, mikor a kormány paktál tóttal, oláhval, ráccal, szászszal, a kiknek kerületei adják az óriási többséget s viszontszolgálat fejében az ujját sem mozdítja fészkelődéseik elnyomására, a magyar állam ellen a külföldön folytatott aknamunka ellensúlyozására: akkor a kormány föladata magaslatán áll, mert ketrecben tartja a fenevadat, mikor a maga többségét össze kell toboroznia, de meg nem öli, mert akkor nem lehetne vele

### A „Pécsi Figyelő“ tarcája.

#### A nyomoruság tanyája.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tarcája. —

Künn bolyongtam a külvárosban. Alkonyodott már s kezdtek a gázlámpákat felgyújtogatni. Nem érdekelt az utca képe, nem a zsvaj. Gondolkodva haladtam előre. Cél nélkül bolyongtam, csakhogy épen járjak.

Mintegy akaratlanul egyik félreeső utcába fordultam be. Már majdnem az utca végére értem, mikor körülnéztem. Alacsony, nyomoruságos viskók közt jártam. Egyik-másik helyről halvány világosság szűrődött át a papirossal beragasztott ablakon. Mindenünnen az igazi nyomor rítt ki. Valami nagy szájalom vett erőt a lelkemen. Sajnáltam ezeket az embereket, kik oly nyomoruságos, igazán keserves életre vannak kárhozotva.

Vissza akartam fordulni, de tekintetem mintegy véletlenül az egyik pincelakás ablakára esett. Szokásom ellenére bepillantottam a szobába, ha ugyan annak szabad neveznem.

És az a kép, mely itt élém tárult, lekötötte a figyelmemet. Sokáig álltam ott.

A nyomoruságos szobában egy ifju nő ült, valami ágyféle mellett. Fejét kezére hajtotta s úgy bámult mereven, mozdulatlanul

az ágyra. Jó ideig nem tudtam megpillantani, vajjon fekszik-e valaki az ágyon?

De egyszer csak megmozdult a nő s akkor láttam, hogy egy gyermek, alig öt éves, fekszik a rongyokkal beburkolt ágyon.

A gyermek megmozdult. Az asszony ijedten hajolt föléje s úgy vettem észre, hogy valamit beszél hozzá.

Majd sirni kezdett a gyermek. Az asszony felvette, magához ölelte s úgy járkált vele fel s alá a szobában. Csititgatta, becézgette a kis siró jószágot, de hasztalan. A gyermek mindjobban nyöszörgött, s hangja mindig gyengébb, fájdalmasabb lett. Az asszony is egy-egy könyvet törölt ki szeméből.

Most már értettem a helyzetet. A gyermek beteg s az az asszony bizonyára a gyermek anyja.

Egyszerű, mindennapi kép. De engem mégis valami szokatlan érzés fogott el. Nem voltam képes tovább haladni, csak néztem azt a szenvedő apró teremtet, meg azt a halvány, de még elég szép asszonyt.

A gyermek elcsendesedett. Az asszony óvatosan visszahelyezte az ágyra. Aztán hosszasan nézte a kis gyermeket olyan szeretetteljes, szinte ragyogó tekintettel, ahogy csak egy anya nézheti gyermekét. Aztán meg lehajolt hozzá s megcsókolta és odaborult az ágy mellé, ha jól láttam, imádkozott.

Meghatóan szomorú kép volt ez. Méltó egy festő ecsetére. Én is úgy éreztem, hogy könyvek borítják szemem s talán egy imaszerű fohászt is elrebegettem annak az előttem ismeretlen porontynak az életeért.

Már épen távozni akartam, mikor egy gyenge sikoltás hallatszott a szobából. Az asszony felugrott, odahajolt gyermeke fölé. Sokáig nézte a gyermeket, fejét többször a gyermek mellére tette, mintha a szive dobbanását akarná ellesni.

Aztán meg felzokogott hangos, szivettépő zokogással. Odarokadt a földre s úgy zokogott. Látni lehetett óriási fájalmát.

Mindjárt gondoltam, hogy az az ártatlan kis teremtes megszűnt élni s szenvedni.

Nem ismertem a nyomorult embereket, de erre a gondolatra megremegett a lelkem. Oly keserves is volt látni annak a nyomorult asszonynak szivettépő nagy fájalmát.

Sokáig térdelt ott zokogva. Majd felállt ráborult arra a kis élettelen holttestre és csókolta, mintha azzal akarná új életre ébreszteni. Aztán felállt. Mereven bámult maga elé s kétségbeesett hangon rebegette:

— Meghalt! Egyetlen örömöm, minden boldogságom! És nincs senki, ki vigasztalna, ki megosztaná nagy fájalmamat! Óh én szerencsétlen!

És csak sirt, zokogott tovább.

megfenyegetni az ellenzékét, hogy kibocsátjuk ám a kétrecből a nemzetiségi mumust, ha nem hagysz szabadon garázdálkodni.

Megmozdulnak a nemzet nagy tömegei s gyűléseiken, a melyek nem „szabadelvű” mintára vannak összeállítva a hatalom részeseiből s a tőle függő szolgálélekből, tiltakozik az alkotmány, a törvény fölforratása, a jogok és szabadságok elkobzása ellen: ez a Pesti Hirlap s a vele egy híron pendülő kitartott sajtó ítélete szerint nem a nemzeti akarat megnyilvánulása, hanem átkos eredménye „a képviselőházból kiszórt üszöknek”, a melynek elfojtására a kormány »egy oly hatalmi tényezőt vegyítene ebbe az átkozott nemzeti pártviszályba, a melynek fegyveres erő a neve.«

Tudd meg hát te magyar nemzet, a kormány az önalkotta országgyűlési többséggel képviseltet téged abszolút hatalommal a saját akarata szerint, neked a saját sorsod intézésébe többé semmi beleszólásod nincsen, mert ezt eladtad neki a választásoknál s ha beleszólást mégis igényelnél, *mozgósítva lesz ellened a szuronyerdő*, halomra lövetnek, mint hajtóvadászaton az összeteretelt vadat, aztán esküdjöznek égre-földre, hogy a te akaratodból garázdálkodnak, mert egy árva szavad sem volt ellenük, mikor a mellednek szegezték a gyilkos fegyvert.

Alkotmányos országokban, ahol a népképviselői kormányforma nem vakmerő hazugság, a választásoknál a nemzet nem adja ki kezéből minden hatalmát az ország ügyeinek intézésébe, ott a szó- és gondolat-szabadság, a gyülekezési jog révén állandóan irányítja és ellenőrzi maga a nemzet a népképviselők működését; ott az ellenzéknek természetes és legfőbb joga és kötelessége, elveinek, eszméinek a nép körében való terjesztése által megszerezni magának a többséget: nálunk ezt bujto-gatásnak, lázításnak nevezik, a melyet fegyveres erővel kell elnyomni, mert nálunk a törvényes rendnek csak egyetlen

szabályát ismeri a hatalom: választásnál ruházd át minden törvényadta jogodat arra, akit én küldök hozzád. aztán pedig *ball-gass és fizess, mert különben lövetek!*

Ugyan urak, hát nem félnek, hogy egyszer majd csak önkön teljesedik be az isteni Mester mondása: »*Aki fegyvert fog, fegyver által fog elveszni!*«

## Csecsemő a padláson.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 15.

Baranya-Mágocs községben napok óta beszéltek egy titokzatos leányról, a ki a faluban rejtőzködik, de senki sem tudja, hol és merre van az otthona. Azt sem tudják, hogy ki ő, mivel közlelről senki sem látta. Hol itt, hol ott tűnt fel kora reggel, vagy késő este az udvarokban, hanem mikor valakit meglátott, sietve menekült előre. Ezért már nem is tartották másnak, mint valami csavargónak, a ki lopni akarna, ha alkalmat találna rá.

És vigyáztak az utjaira s ha valahol megjelent, abban az udvarban egész éjjel őrt állott a házbéliek egyike, hogy a tolvajt, ha visszatér, elfoghassa.

E hét elején Hal Sebestyén udvarában látták a titokzatos leányt. Ott settenkedett a padlásfeljártat körül, de mikor észrevették, hamarosan elosont.

Tegnapelőtt este ismét látták ugyanott, de ekkor cselet használtak ellene. Senki sem ment ki az udvarra, hanem engedték, hogy hadd vigye véghez, amit akar. Meglesték tehát, hogy mit fog tenni.

A leány pedig, mikor senkit sem látott kint az udvaron, sietve a padlásfeljártat tartott és felment a padlásra.

Természetesen a házbéliek most már nem hagyták annyiban a dolgot, hanem utána mentek, hogy megnézzék mit csinál a padláson.

Mivel már sötét volt, lámpással mentek fel a padlásra, ahol egy sarokban egy csomó szalmán ülve találták meg a leányt. Ott ült karjaiban tartva egy rongyokba burkolt csecsemőt és emlőiből táplálva azt.

Hogy látta a padlásra jövököt, rémült sikoltást hallatott s meglepetésében reszketve, megdermedve maradt ülve a szalmarakáson. Amint az emberek rákiáltottak, hogy kicsoda

ijedten ugrott fel, mikor férje a szobába lépett. Nem tett neki szemrehányást, csak ránézett, egy könnyet törölt le s valami végtelen szemrehányó, lemondó hangon szólt hozzá.

— Imre, hát megjöttél?

A férfi nem nézett az asszonyra. Tekintete ott pihent az ágyon. Halk, suttogó hangon, mintegy félve kérdezte az asszonyt:

— Te igazán... a Petike... meghalt?

Az asszony nem szólt. De újra megeredt a könnye és zokogott.

A férfi megértette a helyzetet. Odarohant az ágyhoz, leroskadt előtte. Az ő szeméből is megeredt a könny és sirt hangos, meg-megcsukló zokogással. Közbe beszélt is. Egy-egy hang eljutott hozzám is.

— Meghalt! Petikém, édes gyönyörűségem! Óh én nyomorult!... Miattam halt meg... én vagyok az oka...! Hisz még ennie sem volt!... meghalt, míg én dorbézoltam!... Petikém, édes, egyetlen fiam!

És a nagy, erős ember zokogott tovább kinos, nagy fájdalommal.

Az asszony meg, a magára hagyott, sokat szenvedett asszony odament az urához, átfogta két karjával a nyakát s úgy beszélt hozzá gyengéd, szerető szóval:

— Imre, édes uram, ne sirj! Vigasztalódjál, az Isten rendelte így, nyugodj meg benne!

és miért van a padláson, térdére omlott s a siró csecsemőt kezeivel előre nyujtva, úgy könyörögt irgalomért.

A házbéliek, mindjárt tudták, hogy mi történt a leánnyal. És szelid szavakkal beszéltek vele s rávették, hogy menjen le velük a padlásról s mondja el az élte történetét.

Bizony az az élettörténet az a minden napi volt, mely mindig új marad. A leány szeretett; hitt a csábító szavainak, a ki gyalázatával egyedül hagyta. Gyálázatának élő tanujelét ezért meg akarta ölni, el akarta pusztítani, vagy legalább is elhagyni, hogy ne tudják meg soha, hogy ő adott neki életet a becsületének az árán. S megszülte a gyermeket egy idegen ház padlásán és ott hagyta az ártatlan csecsemőt rongyokba burkolva, a szalmába rejtve, hogy vagy megtalálják a házbéliek, még élve, vagy ott fagy meg a hidegben.

És most jön a régi történetben az új fordulat.

Felébredt a lányban az anya, megszólalt a szíve, mardosni kezdte a lelkiismerete és nem volt hozzá ereje, hogy meg ne nézze a gyermekét a padláson, meg ne szoptassa és talán el is vitte volna magával arról a helyről, hová a halál prédájául tette, ha észre nem veszik. Pedig napok óta kereste az alkalmas helyet, hol a születést bevárja, ezért lappangott a faluban. És legalkalmasabbnak találta annak a háznak a padlását, melynek a háznépe végre megfoghatta és kideríthette az ő szomorú történetének titokzatosságát.

Singer Borbálának hívják a szerencsétlen leányt. Fialat, alig tizenéves és Mágocsra való. Onnan jött be Pécsre szolgálni, a hol megismerkedett egy szabólegénnyel és az ismeretségből hamarosan benső viszony származott közöttük. Amde csak addig tartott, míg a leány anyának nem érezte magát. Akkor a legény szakított vele; az elhagyott leány felmondta a szolgálatát és haza ment Mágocsra. Ott aztán elhagyatottsága és szégyene érzetében eszelte ki a tervét, hogy gyermekétől miképp szabaduljon meg.

A mi sikerül is neki, ha a lelkiismerete vissza nem hívja a padláson elrejtett csecsemőhöz és ott rá nem találnak. Így legalább nem lett gyilkosa a saját vérének s most csak gyermekkitétel miatt indítják meg ellene a vizsgálatot.

— Én öltem meg, . . . az én hitványságom vitte a sirba, — zokogott föl a férfi.

— Dehogyan te! Hisz te mindig szeretted, te jó voltál hozzá! Jó ember vagy te édes uram, Petike is szeretted nagyon.

Most már felnézett az ember. Odapillantott a felesége halavány arcába. Aztán megfogta az asszony kezét s csókolta.

— Oh te angyal! Így beszélsz hozzám, mikor átkoznod kellene hitványságomért. Hát megbocsátasz, — szeretsz még most is?

— Szeretlek, — megbocsátanom nincs mit — szólt az asszony és odaborult az ura karjaiba.

Az megcsókolta azt a szegény, halavány arcú asszonyt . . .

Könny pergett alá az arcomon és csak néztem azt a két siró, zokogó embert és úgy elgondoltam, hogy ennek a két embernek tán egy új, boldogabb élet kapuja tárult föl. Csak-hogy ezért annak a szegény, ártatlan porontynak kellett kiszerveniedie . . .

Aztán meg az az asszony jutott újra eszembe.

Sohsem gondoltam volna, hogy a nyomorúság tanyáján is lehet ily nagy szívet, ily angyalt találni.

Dehát asszony volt. És egy asszony csak akkor igazán asszony, ha szíve van, ha tud szeretni és — megbocsátani.

Deér.

Megremegett a lelkem. Szerettem volna odarohanni ahhoz a nyomorult asszonyhoz és vigasztalni szép szóval, igaz érzéssel. Tán be is mentem volna, ha valaki hirtelen meg nem szólít.

Hát az ur mit bámul itt? Jobb lesz ha dolga után néz, mintsem a más asszonyát lesse!

Egy kopott, félig ittas ember állt előttem. Nem akartam kikötni vele, de meg nem is voltam oly hangulatban, hogy hosszasan tárgyaljak vele. De mintegy véletlenül az a gondolatom támadt, hogy ez a züllött alak tán férje annak a szegény asszónynak. Megkérdeztem.

— Mondja barátom, a maga felesége az az asszony?

Felröhögött olyan bántó, borizú hangon.

— Hát nem is az uré! Talán bizony tetszik?

Undor fogott el. Szerettem volna rárohanni ez emberre s úgy megértetni vele, hogy mennyire utálok, gyűlölöm. De nem tettem. Csak újra arra az asszonyra gondoltam.

— Menjen be barátom a feleségéhez. Vigasztalja, mert meghalt a gyermeke.

Az a züllött ember megtántorodott s rekedtes, szakgatott hangon beszélt.

— Me . . . meghalt? Az én fiam, az én Petikém! Meg . . . meg . . . halt?

Aztán berohant a házba. Az asszony

## Hirek.

Pécs, 1898. dec. 15.

## Első riportom.

A »Balambéri Harangszó« című hetilapot azzal tiszteltem meg, hogy beléptem munkatársai sorába. Azaz hogy ők léptek be az én soromba. Így azután én és ők (ez alatt a főszerkesztő és nyiltterező urak értendők — egy személyben), szóval én és ő utnak indítottuk a nagy reményű hirlapot.

Mindjárt az első számban óriási leleplezés volt. Ime:

Jeromos szégyene.

A családi béke.

Ne lögyünk féltékenyek!

Városunkban ma szenzációs dolog történt. Vikar Jeromos, a B. B. B.-nak (Barnák Betegsegélyző Borozója) tiszteletbeli helyettes harmadjegyzője az esemény főszereplője.

Mi a kezdet?

Vikar Jeromos ma ünnepelte diszes állásának huszadnapj jubileumát. Ezen alkalommal játszódtak le a következő események:

A kutba dobott milliók.

Történetünk főhőse az egybegyülteknek épen azon hallatlan merényletet mondotta el, melynek eredményét mindenki ismeri. A kik nem ismerik, azok hadd hallják meg, miről van szó? A főnti cím ne vezessen félre senkit.

Most föllépnek a mellekszereplők.

Jeromos nagyban beszélt, hogy ellene merénylet készül, midőn felesége, Miranda urnó belépett a szobába és fellökte a boros kancsót. Közbejatszik még az is, hogy Korom Barnabás sötéten nézett széjjel maga körül, mikor meglátta, hogy az ő felesége, Ludmilla, szintén belépett a terembe.

Miért ijedtek meg Jeromos és Barnabás?

Ez az első kérdés. S itt pattan ki a rugó: a féltékenység. A főnti urak tehát nem hiába ijedtek meg. Mindegyikük mellett egy egy hölgyecske ült.

Miranda dühbe jő, Ludmilla szintén.

Kölcsönös magyarázások.

Ez a helyzet fölötté nehéz volt. S mint-hogy mást nem tehettek, a két asszony dühbe jött. Nekiestek a másik két nőnemű személynek, mire kölcsönös magyarázások következnek.

Erre a boros kancsók is beleszólnak.

Azért hát áttérünk a tulajdonképeni tárgyra, amit körülbelül így formulázhatunk:

Mit nevezünk hát családi békének?

Nagyon aktuális ez a kérdés. És fölvetettük azért, hogy előfizetőink gondolkozzanak róla.

A következők, melyeket jobb volna elhallgatni.

De mi elmondjuk őket, mert olvasóink érdekét mindenkor szem előtt tartjuk. Tessék tehát meghallgatni.

Nyilik az ajtó és megjelennek az anyósok.

Főlöszleges ehhez magyarázatot fűznünk. Fárastani senkit sem akarunk. Azért hát ezt olvasóink élénk képzeletére bizzuk.

Mi a dolog vége?

Erről lapunk zártáig semmi fölvilágosítást nem kaphattunk.

\*

Első riportom tehát jól sikerült. Másnapra megszűntem a »Balambéri Harangszó« jobb keze lenni.

Mongodin.

Napirend 1898. december hó 16-án.

Naptár: péntek, dec. 16. — Róm. kath.: Özséb. — Prot.: Albina. — Görög-kel.: (dec. 4.) Borbála. — Zsidó: Tebeth 3. — Nap két 7 óra 28 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold két 9 óra 49 perckor délelőtt; nyugszik 7 óra 43 perckor este.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, szeles idő, eső várható.

Színház: »Baba,« Audran operettje; itt először.

— **(Katonai felülvizsgálati határnapok.)** A honvédelmi miniszter a jövő évi katonai felülvizsgáló bizottságokról most adta ki rendeletét. A pécsi bizottság elnökévé báró *Fejérváry* Imre dr. főispán, helyettesévé *Sey* László, kir. tanácsos, nyugalmazott árvaszéki elnök neveztetett ki. A felülvizsgálati határnapok a következők: január 11.; febr. 10.; márc. 4.; ápril 4.; május 9.; június 9.; július 13.; aug. 3.; október 12 és 26.; nov. 10 és december 6-ik napja.

— **(Halálozások.)** Özv. *Krivácsy* Károlyné, dr. *Krivácsy* Károly paksi aljárásbíró édes anyja, ötvenhatéves korában Pakson meghalt. Temetése tegnap volt nagy részvét mellett. Özv. *Gabrini* szül. *Mayerhoffer* Katalin, életének 79-ik évében, Szent-István községben tegnap meghalt. Temetése holnap délután 2 órakor lesz az ottani temetőben. Az engesztelő misét szombaton 9 órakor tartják lelkiüdvéért a szent-istváni plébániatemplomban. — Athenben meghalt *Rhoussopoulos* Athanáz, híres orchologiai professzor. Az elhunytban *Rhoussopoulos* Rhoussos, a budapesti keleti Akadémia tanára, elhunyt királynénk görög nyelvmestere édes atyját gyászolja.

— **(A csillagok járása.)** A téli csillagzatok már teljes pompájukban ragyognak az égen. Föltűnt a fehér fényű Szíriusz is a délkeleti égbolton, fölötté ragyog az Orion képe, amit igen könnyen lehet megismerni arról a három csillagról, melyek az Orion övét alkotják. A bolygók között a vörösszinű Mars, mely oppozíciója felé közeledik, a legföltűnőbb. Egész éjjelen át látható az égen és olyan kitűnően lehet megfigyelni, hogy már kisebb messzelátók is mutatják geografiájának főbb részleteit, az oceanokat, meg a nagyobb földrészeket és a sarki hólepet. E hónap 15-én a Neptunusz kerül oppozícióba a nappal és mint nyolcadrendű csillag látható a Bika jegyében. Megfigyeléséhez már jókora messzelátó szükséges. Felületéről semmit sem tudnak a csillagászok. A Vénusz fénye egyre nagyobb és január 5-én éri el maximumát. A Merkúr január 7-ikétől 16-ikáig látható.

— **(Kinevezések.)** *Égi* Kálmán, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, a pancsovai kir. járásbíróshoz aljegyzővé, — *Dóci* Lajos kaposvári kir. törvényszékhez irodatisztává, — *Takács* Imre, pécsi kir. ítélőtáblai irnok a dárdai kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvvezetővé neveztettek ki.

— **(Ellopott gyűrűk.)** *Rohrwasser* Katalin, németüröghi lakosnőtől a napokban elloptak két darab, tizennyolc forint értékű arany gyűrűt. Káros feljelentésére megindult a nyomozás a tettes után s el is fogták azt *Veszely* Ferenc, németüröghi lakos személyében, a ki a lopást beismerte. A gyűrűket azonban már nem tudta előadni, mert az egyiket *Goldschmidt* Ignác, tolnai korcsmárosnál elzalogosította, a másikat pedig Pécsen egy ismeretlen egyénnek eladta. A bíróság fog felette majd ítéletet hozni.

— **(Lopás a temetőből.)** Hegyszentmártonban a temetőből *König* József családi temetkezési helyéről két fakeresztet elloptak. A vizsgálat során kitűnt, hogy a lopást *Fleischmann* Katalin követte el, kinél a keresztek egyes részét meg is találták. A tolvaj asszonyt feljelentették a bíróságnak.

— **(Méhtolvaj asszonyok.)** Sárokon *Garai* Lajos ottani lakosnak a kertjében levő méheséből két kas méhet elloptak. A nyomozás során kitűnt, hogy a lopást *Csernus* Nancsi és *Gavrics* Sózsi követte el, a kinnél a lopott méheket meg is falálták. Most hát kererü fog nekik lenni a lopott méz, melyből pedig még csak ezután akartak enni.

— **(Karácsony és a vasut.)** A M. Á. V. üzletvezetősége közli a következő felszólítást: Tekintettel a karácsonyi ünnepek alkalmából várható nagymérvű gyorsáruforgalomra, figyelmeztetik a t. közönség, hogy Budapestre rendelt gyorsáru szállítmányokat, különösen a gyors romlásnak alávetett élelmi szereket már e hónap 15-től kezdve adja fel, nehogy az ünnepek előtti utolsó napokon vasuti szállítás céljából feladásra kerülő tömeges gyorsáruk továbbítása, értesítése, illetve házhozszállítása zavarokra és késedelmekre szolgáltatson okot. Kívánatos még, hogy különösen a Budapestre szállítandó gyorsáru csomagok ne csak jellel és számmal láttassanak el, hanem azokra a címzett neve is olvashatóan reá alkalmaztassék. A szállítmányok akadálytalan kézbesítése céljából figyelmeztetik a t. közönség arra is, hogy vasuti szállításra feladott csomagokba sem levelet, sem semminemű írásbeli közleményt elhelyezni nem szabad és amennyiben ilyen a pénzügyőrség részéről a csomagokban találtatnék, nemcsak a szállítmány kézbesítése szenved késedelmet, hanem még jövődéki kihágás címén bírságot is kell fizetni.

— **(A V. H. O. Sz. a kereskedelmi miniszternél.)** A vidéki hirlapírók országos szövetségének képviseletében egy küldöttség fog holnap tisztelni *Dániel* Ernő keseskedelemügyi miniszternél, a midőn különösen a vidéki hirlapírók vasuti szabadjegy igényének ügyében fognak kedvező intézkedéseket kérni a minisztertől, a mely ügy még főbb vonalaiban is alig van rendezve, pedig sok esetben nagy előnyére szolgálna az nemcsak a hirlapíróknak, de a vidéki hirlapok magasabb színvonalra való emelésének is.

— **(A népkonyha megnyitása.)** A pécsi Jótékony Nőegylet népkonyháját ma délelőtt 11 órakor nyitották meg. A megnyitáson a nőegylet választmányi tagjai voltak jelen, a kik az első tál meleg ételt maguk osztották ki a szegények között. Már az első ebéden is kétszáznál több szegény vett részt, a mely szám a hideg beálltával bizonyára meg fog kétszereződni, úgy, hogy a népkonyhának négyszázon felül lesznek a szegényei.

— **(Korcsmai verekedés.)** A hidasdi korcsmában véres verekedés történt a napokban. *Riegl* János összeveszett *Bayer* Józseffel és azt egy késsel véresre szurkálta. A megkéselt ember most sebeiben otthon fekszik, késelő ellenfelét pedig feljelentették a bíróságnál.

— **(Ellopott zsebóra.)** Egy Ferencciek-utcájabeli aglegény lakónak ma reggelre eltűnt a zsebórája. A károsnak meg van az a rossz szokása, hogy nem alszik bezárt ajtó mögött s most maga is azt hiszi, hogy valaki belopódzott a szobába, mig ő aludt s így tűntette el az arany zsebórát. Egyelőre a rendőrség a házbeli cselédség ellen folytatja a vizsgálatot s különösen a károsnál takarítást végző cselédeányra van gyanu, hogy ő tud valamit az eltűnt óráról.

— **(Merénylő udvaros.)** Szánthó János szent-lászlói lakos még a múlt hó kö-

zépén valami csekélyebb lopás miatt elbocsájtotta udvarosát, Jancsik Mihályt. Az udvaros ezért boszút forralt s folyó hó 12-én, midőn Szánthó családjával épen vacsoránál ült, belőtt az ablakon. A golyó szerencsére a falba furdott s senkit sem sebesített meg, a merénylő udvarost azonban a lövés zajára elősiető cselédség elfogta és átadta a hatóság embereinek.

— **(Ellopott aprójóság.)** Özv. Csáng Istvánné Makár-utca 99. szám alatti lakosnőtől az elmúlt éjjel, eddig ismeretlen tettesek hat tyukot, három ludat és két kackast elloptak. A tetteseket a rendőrség nyomozza.

— **(Ismét a bicikli!)** Bár nem valami kedvező már az idő kerékpár kirándulásokra, mégis akadnak e sportnak oly lelkes hívei, kiket a kedvezőtlen idő nem riaszt el a karikázástól s így a bekövetkezett téli évad alatt sem szüntek még meg a bicikli-balesetek, mint a milyen ma délelőtt is történt a siklósi-uton, ahol Payerle Vince kereskedőseged biciklizés közben elütötte Sáfár Mihály vasuti munkás feleségét. Az asszonynak az ijedtségen és egynehány csekélyebb horzsoláson kívül más baja nem történt, Payerle Vincét azonban az asszony feljelentése folytán a rendőrség megbírságolja.

— **(Gyümölcsfa-tolvaj.)** Gombos József, nagytótfalui lakos kertjéből egy gyümölcsfát, *Orgán* Józsefétől öt darabot, *Topics* András beremendi lakos kertjéből szintén egy gyümölcsfát elloptak. A nyomozás során kitént, hogy öreg *Bodi* József nagytótfalui lakos követte el a lopásokat, kinél az ellopott gyümölcsfákat meg is találták. Az öregségére lopásra vetemedett embert feljelentették a bíróságnak.

— **(A kis akaratos.)** Szürszabó András beszélget a komájával, Faragó Mihálylyal.

— No komám, adja föl a kérdést, van-e még panasa a hajadon leányaira?

Mire Mihály gazda ezeket mondja:

— Hát bizony komám csak a legkisebbik, a Julis akaratoskodik. A másik két hajadon leányom már jobban megbecsüli magát . . . . . azok már rég szoptatós dajkák a városban.

— **(Karácsonyfák.)** Tülevelű, örökzöld szép fák, itt vagytok hát megint. Hosszu, hosszú idő telt el azóta, mikor elődeitek foglalták el a helyet, hova most titeket plántált a gondoskodó kéz. Egy esztendő pergett le gyors futással, — egyik karácsonytól a másikig. Ti vagytok előhírnökei a nagy ünnepnek, a legszebbnek, a legszelidebbnek, mindenki előtt a legkedvesebbnek! Hegyek tetejéről, hol zug, bug a vihar harsonája, hol langy szellő alig alig jár, — származtatok ide. Az emberek fejszéi nem kíméltek meg benneteket, karcsu törzsötökön ott a vágás, mit azon emberkéz ütött. Annyi sok társaitok közül kiválasztották a legszebbiket, a legnyulánkabbikat s elhozták azokat az édes anyaföldből, — ide idegen vidékre. Ott a Széchenyi-téren egymáshoz simulva lesitek, várjátok, hogy vékony pelyheivel mikor terít le benneteket a hó. A ti házatokban immár havazott is. Havas, fehér világból ime elkerültetek hozzánk, hol mintha tavaszban élnénk, a mandulafák virágzását lessük. Üde, zöld bóbítákkal szinte elvesztek itt a sá-

ros, barna földön s esőtől csapzottan álmodtok a télről, a zugó viharról, szilánkoló hó-pelyhekről, melyek tiszták, fehérek, mint a lilium színe.

— **(A ki elfelejt meghalni.)** Szörnyen elkeseredett a napokban Jámbor András regényei legény s öngyilkos szándékkal kebelében fel is irta egy cédulára, hogy: »Isten veletek! Én meghalok.« András aztán elment hazulról. A mint a legény szülői megtalálták a cédulát, minden követ megmozdítottak az öngyilkosjelölt kézrekerítése érdekében és nem sokára meg is találták a falu korcsmájában, a mint ugyancsak szedte magába egy szál cigány bús nótái mellett a »bátorságot.« Mikor a kétségbeesett szülők a korcsmába értek, az András gyerek már annyira tele volt bátorsággal, hogy úgy kellett támasztani hazáig, de azért nem hagyta magát, hanem egyre azt morogta »én meghalok!« S miután eldönthetetlen igazság, hogy mindnyájunknak meg kell halni, a Jámbor András szülői is megnyugodtak határozott kijelentésében a fiúnak, ki valószínűleg életvidoran fog föltámadni borközi állapotából!

— **(A modern Don Juan.)** A new-yorki férfi világ most irigykedve foglalkozik annak a gentlemannak a dolgaival, a kiről kiderült, hogy edig nem kevesebb, mint 53 felesége volt. Ezt a figyelemreméltó rekordot a modern donjuan az utolsó 13 év alatt érte el s az a legfurcsább az egészben, hogy akkor kezdődött a kariéja, a mikor már elmúlt negyven éves. Hogy mivel hódította meg az asszonyokat, azt igazán nehéz elképzelni, mert éppenséggel nem ellenállhatatlan jelenség. Az arcszíne fakó és tisztátlan, a haja, a mely vörös volt, most szürke s már erősen megritkult, a termete alacsony, szögletes és sovány. A mesés kincseivel is felette nehezen csavarhatta el az asszonyvilág fejét, mert nagyon szüken jutott neki a silány anyagi javakból. Mindennek dacára olyan sikere volt a művelt és vagyonos asszonyoknál és leányoknál, hogy egy hóban néha kétszer is megházasodott. Nagyon különös az volt a dolgában, hogy ő forszírozta mindig az egyházi áldást. De a milyen gyorsan szerelmes lett, éppen olyan hamar ki is ábrándult a feleségeiből. Rendesen két hétig tartottak a mézes hetei, a melyek után azzal az ürügygyel, hogy el kell utaznia, eltűnt. Feltűnt hogy ez az ember, a ki egy asszony mellett legfeljebb másfél hónapig tartott ki, az első feleségével, akit 22 éves korában vett el, 18 évig elt boldog házasságban. Ez a yanke, aki formális házassági betegségben szenvedett, úgy látszik, éppen olyan titokszerű, magikus hatalommal rendelkezett az asszonyi lélek felett, mint Wilkes John, II. Károly angol király idejének hirhedt nőcsábítója, a ki az ormotlan termete és csuf arca dacára annyira értette az asszonyhódítás művészetét, hogy dicsekvés nélkül mondhatta el: »Csak egy félórát adjatok hozzá, s én Anglia legszebb férfiát legyőzöm abban a küzdelemben, a melynek egy asszony szerelmének a megnyerése a célja.«

— **(A hideg hatása az agyra.)** Tudvalevő dolog, hogy a nagy hideg kábítólag hat az ember szellemi képességeire és akarat erejére. A legtöbb ember, aki huzamosabb ideig volt igen alacsony hőfokok hatásának kitéve, tapasztalhatta, hogy emlékezőtehetsége és akaratereje időnkint teljesen cserben hagyja. Legnagyobb mértékben akkor észlelték ezt, mikor a franciák a moszkvai hadjárat után visszavonultak. Egy német orvos, ki egy, honfitársaiból álló szakaszt kísért el, érdekes följegyzéseket hagyott hátra azokról a szenve-

désekről, melyeknek kitéve voltak. Kiténik e tudósításból, hogy a nagy hideg hatása alatt a katonák emlékezőtehetségüket, melyet a kiállott fáradságok és nélkülözések már előbb meggyengítettek, időnkint teljesen elvesztették, s mikor a hőmérő 20 Celsius fokon alul szállt le, sok katona a legközönségesebb dolgok neveit is elfeledte és még az élelmszerek nevét sem tudták, jölehet épen ezek hiánya miatt pusztultak el. Sokan a saját és társaik nevét is elfeledték. Másoknál az elmezavar félreismerhetlen tünetei léptek föl és többen gyógyíthatatlan örütségbe estek.

— **(Mihály az árokban.)** Szücs Mihály bányatelepi lakos, ma reggel befele igyekezett kocsijával Pécsre, midőn a bányatelepi uton egyébként jámbor lovai valamitől megbokrosodtak, s a kocsit Mihály gazdával együtt az árokba fordították. Szücs Mihálynak ugyan nem történt semmi baja, az egyik lónak azonban lába törött, úgy hogy a gyepmesteri telepre kellett szállítani.

— **(Tüzek.)** Kákicsón *Gál* Péter, ot-tani lakosnak kigyuladt az istállója és leégvén, a tűz átterjedt *Margit* István és *K. Vas* Péter szomszédos épületeire s azokat is elpusztította. Az összes kár meghaladja a háromezer forintot. Nagytótfaluban is tűz volt a minap, *Halász* János portáján gyuladt ki és égett le egy istálló, a mi nem volt biztosítva. A kár azonban csak száz forintot tesz ki. Herceg-Márokon *Mateovics* Baláznak a pajtája szintén a tűz martalékává lett. A kár itt 512 forint. Hogy mindeme tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak nem sikerült megállapítani.

— **(A hamis bankó.)** Swalb J. és Fekete A. h.-hetényi lakosok vidáma mulatoztak a korcsmában, s oly vig danolást vittek véghez, hogy akárki is megirigyelhette volna őket. Folyt is a mulatság a legnagyobb rendben, mignem fizetésre került a sor. Ekkor a korcsmáros elhatározta, hogy megré-fálja a legényeket, s amint Fekete András egy ötös bankót tett az asztalra, a legkomolyabban kijelentette:

— Ez az ötös hamis!

Fekete András azonban úgy látszik nem érti a tréfát, mert alig mondta ki a korcsmáros az utolsó szót, Fekete András olyan hatalmas »ötöst« szerkesztett a korcsmáros ké-pére, hogy annak nyomai nem egyhamar tűnnek el. A hamis bankóügynek a bíróság előtt lesz folytatása.

Az „Anker“ már 40 év óta működik hazánkban és nálunk az életbiztosító intézmény megállapítójának, uttörőjének tekinthető és mint ilyen, mindig különös figyelmet fordít az életbiztosítás terén előforduló előhaladásra és azt úgy a díjtáblázatoknál, valamint a szerződési feltételeknél alkalmazván, nemcsak a biztosítási módozatok gazdag választéka, a díjak olcsósága és méltányos elvei által, hanem alaptőkéje, díjtartalék-alapjai és nyereségtartalékai által mindazon biztosítékokat nyújtja, melyeket egy szolid életbiztosító társaságtól követelni lehet.

**Lakonit dísz tárgyak** az iparművészeti tárgyak között első helyen említendők melyekkel a francia műipar ujabban elárasztja a művelt világot. E műtárgyak galvano plasztikai anyaga a »lakonit«, melynek összetétele a föltaláló gyáros titka, könnyen kezelhető

és nagyon alkalmas a galvano plasztikai kivitelre. Ez idő szerint Párisban csupán két cég gyárt lakonitot és abból műtárgyakat. Az egyiknek lakonitja világosabb, a másiké sötétebb szürke. A lakonit disztárgyak oly izlések, művészi jellegök annyira kidomborodik, annyira magukon viselik a francia szellem játsszi pazarságát, formatökélyét, hogy nem is tekinthetők iparcikknek, hanem művészi alkotásoknak. Ezek telette alkalmasok a domborművü remek művek népszerűsítésére, utáztatokba való ismertetésére és így a művészet terjesztésére. Az itt felsorolt tárgyak legalkalmasabb ajándék tárgyat képeznek és a legszebb választékban csak *Schönwald* Imrénél naphatók.

## Művészet, irodalom.

○ **A végrehajtó.** Félig telt ház nézte végig Sylvané és Artus ugynevezett vigjátékát, melynek inkább bohózat a neve.

De milyen bohózat!

Bizony jó lett volna a szinlapra nyomtatni mint ezt az orfeumi előadásoknál szokták, hogy: »Uri estély«, mert bizony volt okuk a megjelent hölgyeknek egyes jeleneteknél pirulni.

Pedig az előadás kitűnő volt, s színészeink igen dicséretesen játszták a nem is pikáns, hanem sokszor sikamlós jeleneteket.

A darab szövegét mult számunkban röviden ismertettük s ezen ismertetést nem is merjük kibővíteni, mert ami nincs ott megírva, nem is ujságba való dolog.

A címszerepet *Bérci* Gyula játszotta, még pedig kitűnően s méltó dicséret illeti *Angyal* Ilkát (Cyprienne), ki a cocot-szerepét discret eleganciával játszotta meg s sokban hozzájárult,

hogy az előadás nem lett trivialis. Igen jók voltak *Benkő* Jolán (Octavie) *Bihari* Ákos (Brokatel) és *Szohner* Olga (Antoinette). Largiletet *Balla*, Pimparet végrehajtót *Delli*, a kapitányt *Peterdi* személyesítette, mindegyik kitűnő sikerrel oldván meg föladatát. Az ensemblek kitűnőek voltak.

○ **A Baba.** Holnap (pénteken) kerül bemutatásra színházunkban *Audran* mesternek, az »Üdvöske«, »Anget« és a »Kis herceg« zseniális szerzőjének »A Baba« című operettje melynek librettóját *Ordeneau* Móric, a hírneves francia bohózat-író írta.

A szöveg alapmotívuma emlékeztet a »Hoffmann meséi«-nek librettójára. Ott is, itt is egy automata-baba körül forog a cselekmény, amely mulatságos helyzeteket teremt.

A babát Alesienek hívják, a ki leánya Hillarius mesternek, aki automata babákat készit. Hillarius mesternek munkái nagy hírnek örvendenek, és ez a hír behatolt egy kolostor szűk falai közé is, ahol a barátok azon töprenkednek, hogy miként is lehetne a kolostor pénzügyi egyensúlyát helyre állítani. Volna rá mód, még pedig csak egy és ez az volna, ha Lancelot a kolostor noviciusa megházasodnék, amely esetben 400.000 tallért kapna D'la Chanterelle bárótól, a nagybácsijától.

A kolostor feje, Maximin atya ajánlatot tesz a noviciusnak, hogy keresse fel Hillarius mestert, akinek automata babái közül válasszon ki egyet, mutassa be a nagybácsijának és aztán lépjen vele házasságra. Lancelot fel is keresi Hillarius mestert, aki a felesége és leánya képére formált két remekül sikerült automatahölgyet, amelyek véletlenség folytán összetörték, — akarja Lancelotnak bemutatni és hogy a kétségbeejtő kár ki ne derüljön, Alesie és Hillarius asszony állnak be helyettesíteni az automata-hölgyeket. Lancelot megalkuszik a mesterrel az automatának hitt höl-

gyekre és elindul velük D'la Chanterelle báróhoz, aki barátjával, Loremois gróffal fogadja az érkező kedves vendégeket. A nagybácsinak végtelenül megtetszik a »baba« is, meg a mamája és örvend unokaöccse házasságának. Az esküvő csakhamar megtörténik, Lancelot örvend, hogy megkapja a nagy összeget, amit megoszthat kolostorával és mégsem kell kolostori fogadalmát megszegni, mert hisz az, akivel házasságra lépett, csak egy automatahölgy.

Az esküvő után nyomban viszi a kolostorba »szive választottját«, ahol kiderül a félreértés, Lancelot tudatára ébred, hogy hitvese nem automata, de a legkedvesebb élő személy, akit boldogsággal mond magáénak. A kolostor sem szenved rövidséget, mert Lancelot nagy boldogságában vagyonának felét odaajándékozza.

Az elmés, mulattató szöveghez *Audran* végtelenül bájos muzsikát írt, mely teli van invencióval és bűvös-bájos dallamokkal. Csupa hangulat, csupa költészet ez a zene, amely gyönyörbe ringat és kellemes érzést kelt a hallgatóságban.

Megható a maga egyszerűségében Maximin atya zsolozsmaszerű éneke (»elhagyod fiam most e szent hajlékot . . .«), majd meg a karkisérettel énekelt (Angelusz van . . .«) zeneszám. Tetszetős Alesienak belépője (»ki tudja azt megmondani . . .«) és végtelenül kedves a baba-dal (»szalonban járatos vagyok . . .«) Gyöngye az egész operettnek az Alesie és Lancelot duettje: a »dali haj« nóta, majd meg a Hillariusné és a báró duettje: (»ah, mért nem ismertem meg korábban . . .«)

○ **Színészeink elszerződése.** A pécsi színtársulat tagjait *Somogyi* Károly színigazgató körlevélben felszólította, hogy a kik nála akarnak maradni, tudassák vele a föltételeket, melyek mellett a szerződést vele megújítják. Ennek kö-

Teng  
Zab,

hitel

dolgo

szám

ban?

189

hag  
vál  
vis  
ser  
ad

III

vetkezében a társulat zöme már meg is kötötte Somogyival a szerződést, a többek közt *Békéssy* karnagy is, kiről a napokban egyik vidéki laptársunk téves értesülése nyomán közöltük, hogy *Makó* Lajos igazgatóhoz szerződött. *Angyal* Ilka elszerződéséről már régebben adtunk hirt, *Delli* Tiszaihoz szerződött s újabban *Szekula* Sárka is Tiszaival kötött szerződést, bebizonyítva, hogy csakugyan igaz volt az a kijelentése, hogy ő Pécssett akar és fog maradni a következő idényre is.

© **Ujdonságok a műsoron.** Sok új darabot vett fel *Somogyi* Károly igazgató az idei szezon műsorába, melyeket részben már betanultak, részben most tanulnak a színház tagjai. Ezek között van *Túri* Zoltán »Katonák« című népszínműve, melyben *Angyal*, *Benkő*, *Somogyi* és *Bognár* fogják a főszerepeket játszani. Színre kerülnek továbbá: az »Aeneas papa«, »Mikádó«, »Himfy szerelme« és »Bibliás asszony« című darabok, melyekben a társulat legjobb erői fognak fellépni, az énekes darabokban mind az öt énekesnő: *Órley*, *Csik*, *Szekula*, *Lipcey* és *Ligethy* fognak együtt játszani. A műsor változatosságára tehát jogos kilátásaink lehetnek. Tervbe vett az igazgató néhány vendégszereplést is s első sorban *Littkéné Komáromi* Mariskával bocsátkozott eziránt tárgyalásokba, de egyelőre ő nem jöhetett le, hanem azért lehet, hogy még e hó folyamán lesz alkalmunk valamelyik jelesebb művészt, vagy művésznőt látni a pécsi színpadon, mert hogy az igazgatónak erre nézve komoly szándékai vannak, legjobban bizonyítja az, hogy tegnapelőtt a színügyi albizottság által tartott rendkívüli gyűlésen engedélyt kért arra, hogy esetleges vendégszereplések alkalmával, a helyáratat mérsékelten felemelhesse, hogy így a vendégnek járó tiszteletdíj fedezve legyen.

○ **Modern élet a vármegyében** cím alatt egy beszély-kötetet ad ki *Luby* Károly, melyet ismerősei s a nagy közönség szives érdeklődésébe ajánl. A könyv 15 elbeszélést fog tartalmazni, melyeknek tárgyát jelzi a kötet címe. Az elbeszélések címei a következők: Egy párbaj előjátéka. — A párbaj. — Serédiék Ilonkája. — Szöktetés Kerékpáron. — Gold Sárka. — Egy századvégi menyasszony esete. *Kárpáthy Nerine*. — Sikkasztó a Katonáéknál. — Egy dal története. — Másodvirágzás. A szerelem sötét verem. — *Zeminzky Kázmér*. — Az özvegy és leánya. — *Falusi* történet. A kötet, a kiváló festőművész, *Fellegi Alajos* tanár rajzaival lesz díszítve és december 22. napján bérmentve küldetik meg az előfizetőknek. Előfizetési ára: kötve 2 frt 50 kr, fűzött példány 2 frt. Gyűjtőknek 10 példány után egy tiszteletpéldány jár. Az előfizetési pénzek december 18-ik napjáig szerző nevére *Balassa-Gyarmatra* (Nógrádmegye) küldendők.

○ **A lélek élete a sirban.** Ez érdekes tárgyról igen szépen írt cikket találunk a *Nagy Képes Világtörténet* 2-ik füzetében. Az egyiptomiakról szól, ősidőkről, de annál érdekesebb ma, a spiritismus ujonnan fellendülő divatában. S a mi a fő, a tudomány szorgalma folytán ma már oly igazán, oly tisztán ismerjük a régi Egyiptom életét, mint akármelyik modern államét; sirboltjaik falán talált érdekes reliefjeik megörökítették egész életüket. — E gyönyörű felfogásról, és érdekes sajátosságokról bőven és érdekesen szól a *Nagy Képes Világtörténet*, 2. füzet. Igen szerencsés ötlet volt a kiadók részéről, hogy ez érdekes munkát hetenként megjelenő 30 kros füzetekben is közre bocsátják, lehetővé téve, hogy így mindenki megszerezhesse. Kivált a tanuló ifjúságnak kellene e kedvező beszerzési módot igénybe venni. A füzetek minden hazai

könyvkereskedésben kaphatók, azonkívül elő is fizethetni rá postautalvánnyal a kiadóhivatalnál, (*Révai* testvérek, történeti vállalata. Budapest, Üllői-út 18.) 6 füzetre 1 frt 80 krral, 12 füzetre 3 frt 60 krral. A jelen füzet illusztrációi közül külön is ki kell emelnünk a »*Meinumi házaspár*« *Nofrit* és *Ráhotpu* szobrait, *Khafri* ülőszobrát s a sphinx templomot, mindmegannyi művészi alkotások az akkori időkől.

## TÁVIRATOK

— **Ujabb elnökjelölések.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Politikai körökben általános a nézet, hogy *Perczel Dezső* nem mer megmaradni az elnökjelöltség mellett, olyan elkeseredett a hangulat ellene az ellenzék köreiből. Újra beszélnek *Jakabffyról*, *Berzeviczyről* és *Radó Kálmán* jelöléséről.

— **Népgyűlés Picquard ügyében.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi *Moncey* színházban tegnap este népes népgyűlést rendeztek *Picquard* ezredes tiszteletére a revízió hívei. *Vaughan* *Picquard* szabadon bocsátását követelte, *Presanssée* az antiszemitizmus ellen beszélt. A népgyűlés olyan határozatot fogadott el, melyben a hadbírósnak béke idején való fölfüggesztését és *Picquard* szabadon bocsátását követelik.

*Labori* ügyvéd *Picquard* szabadon bocsátása iránt kérvényt adott be a hadügyminiszterhez, aki megígérte, hogy a kérvényt 24 óra alatt elintézi.

Fe-  
ztak  
íttek  
olna  
yobb  
Ek-  
gtré-  
s egy  
lyab-

nem  
eszmá-  
ha-  
s ké-  
tün-  
előtt

üködik  
intéz-  
inthető  
fordit  
ladásra  
a szer-  
icsak a  
éka, a  
tal, ha-  
yereség-  
nyújtja,  
saságtól

iparmü-  
litendők  
árasztja  
o plas-  
szetétele  
ezelhető

»Pécs  
herce  
gróf,  
nöke  
nok  
csosi  
gróf  
fókan

lési  
deti t  
tartom  
Zágrá

csi Fi  
ból ér  
mens  
Bréma  
a »Lo  
szenve  
van a

(A »E  
stantin  
renger  
rint  
fogja  
nek, k  
itelt, k  
toztass  
hó 21

A bud

*Tengeri*,  
*Zab*, ősz  
A  
hitelrész  
— Allan

H  
dolgoza  
A  
számra  
D  
E  
ban?

K  
1898. évi

(R  
hagyva, m  
változtatv  
vissza, m  
semmisítv  
adatott.)

III, 2921.  
2938.  
2950.  
2952.  
2957.  
2974.

— **Uj titkos tanácsosok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Orsini* herceg, *Bauern* brünni püspök, *Tarnovszky* gróf, a krakkói tudományos akadémia elnöke és *Lobneysen* báró lovassági tábornok ma tették le Bécsben a titkos tanácsosi esküt Ő felsége kezébe, *Goluchovszky* gróf külügyminiszter és *Abensperg* gróf főkamrás közreműködése mellett.

— **Elhunyt tartománygyűlési elnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stankovich* Dániel, a horvát tartománygyűlés elnöke, az éjjel meghalt Zágrábban.

— **Hajótörött utasok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cap-Henryből érkezett távirat szerint a „Mária Bickmens“ gőzhajó, mely reggel négy órakor Brémába menet arra elhaladt, jelezte, hogy a „Londonian“ gőzösnek, mely hajótörést szenvedett, nyolc életben maradt utasa van a fődélzetén.

— **Az első kegyelmi tény.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyba jelentik Krétából, hogy a rengenagyok tanácsa elhatározta, miszerint *György* herceg kormányzónak azt fogja javasolni, hogy tizenhárom embernek, kiket a nemzetközi hadbírószág halálra ítélt, kegyelemből szabadságvesztésre változtassa büntetését, A tengernagyok folyó hó 21-én utaznak el Krétából.

## Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, dec. 15.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

*Buza*, őszre: —; későbbi szállítás: 9.61  
*Tengeri*, májusra: 4.84. — *Rozs*, márciusra: 8.22. —  
*Zab*, őszre: 5.89.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 358.75. — *Magyar* hitelrészvény: 390. —  
— *Államvasut*: 362.70.

## Szerkesztői üzenetek.

**K. Károly.** (\*Karácsonykor.\*) Gyenge dolgozat. Talán rövidebb jobban sikerülne.

**A bolond.** Megkaptuk. Az ünnepi számra is kérünk valamit.

**Deér.** Ugyanezt üzenjük önnek is.

**Ban—Dyka.** Hol késik az éji homályban?

**Z. D.** Elvárjuk a karácsonyi számra.

## KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1898. évi december hó 12-én s köv. napjain elintéztet ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben-hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívülieg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

### I. Polgári tanács.

Előadó: *Pülb Antal.*

- III. 2921. Horváth József — Varga Antal végr. — hh.  
2938. Munk Mór s t. — Frankl L. végr. — mv.  
2950. Kópácson elhalt Papp Karolin hagy. ügye. — hh.  
2952. Kis-Báron elhalt Szalavári Ferenc hagy. ügye. — rend.  
2957. Vidovics Mihály — Kollarits István végr. — hh.  
2974. Báltaszéken elhalt Schvarc János s n., ugy Schvarc Teréz hagy. ügye. — hh.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2491. Pap János — Szieberth Nándor panasz ügy. — hh.  
2507. Völgyi Imre s t. — Szieberth Nándor panasz ügy. — mv.  
2508. Amrein Adámné — Inhof Mihály s t. öröks. — hh.  
2682. Biró József s t. — Biró Mihály s t. ing. tjog. — hh.  
2833. Ungerbiller Erzsébet — Dievi Henrik házass. felb. — hh.  
2877. Göndöcs Ilona — Kelemen Károly házass. felb. — hh.  
2879. Balog György — Horvát Teréz házass. felb. — mv.  
2909. Walter János — Fayt Erzsébet » » — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2806. Silberstein s t. — Weisz Sándor 200 frt. — mv  
2807. Weisz Lipót — Kaufmann József s t. 206 frt. — hh.  
2808. Szalay József — Pozsonyi Zsiga s n. 110 frt. — hh.  
2809. Guttman és Vertheimer csőd — Frank Adolf 1007 frt 48 kr. — fo.  
2830. Zvornik Anna — Alsó-muraközi takptár végr. mszúnt. — mv.  
2855. gróf Festetics Pál — Deutsch Gábor 513 frt 75 kr. — hh  
2901. néh. Molnár Mihály hagy. csőd. — hh.

### II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 2612. Kiss Anna — Hajdina György s t. 4957 frt 50 kr. — hh.  
2613. Lukács János — Lukács György ing. tjog. — hh.  
2771. Ceglédi Anna — Ceglédi József ing. tjog. — fo.  
2772. özv. Huber Józsefné s t. — Keszerice Katalin s t. törv. örök — rend.  
III. 2740. Ragoncsa Ferenc — Spitzer Sándor végreh. megszúnt. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 2832. Frányits Vászó — Frányits Zsifkó birt. köz. mszúnt. — hh.  
III. 2800. Kiss István s n. — Paliány János zjog. törtl. — mv.  
2801. Folkszán György s t. — Schönfeld András zjog. előj. — rend.  
2810. Muraközi takptár — Fucskó Ilona s t. tjog. előj. — mv  
2843. Rics és Berkovits bpesti cég — Maubrer Sándor s n. zjog. előj. — rend.  
2949. Rics és Berkovits bpesti cég — Maubrer Sándor s n. zjog. előj. — csatolt.  
2853. Bárdos Jánosné s t. — Traiber Franciska zjog. törtl. — rend.  
2854. Kovács Péter — Széni Antal s t. bizt. végr. — mv.  
2864. Mohácsi takptár — Verth István s t. zjog. bek. — mv.  
2874. Szivér István — Istokovics Antal s t. végr. — mv.  
2884. Ullmann M. Károly — Pavis Mihály s n. » — hh.  
2889. Grósz Mór — Juhász Józsefné végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2820. Nagyszabeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s n. végr. — rend.  
2919. Nagyszabeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s n. végr. — rend.  
2822. Kossa Dezső — Szalai Márkó végr. — hh.  
2823. Bús Lajosné s t. — Sipos Matild végr. — vu.  
2865. Kisits Mátyás s t. — Lackó Antal s n. végr. — rend.  
2867. Dr. Raics Lázár — Lackó Antal s n. végr. — rend.  
2866. Igali Szávó — Auth János s t. végr. — hh.  
2873. Szieberth Nándor — Martin János végr. — hh.  
2875. Kir. kincstár — Hangyási Mária tlkv. ügy. — hh.  
2881. Dr. Kereky Mihály — Kovács Józsefné végr. — rend.  
2883. Varga György — Gimes Gábor bizt. végr. — hh.  
2885. Emmert és Blitz cég — Vó Mátyás s n. végr. — rend.  
2891. Frank Miksa — Trimmel András végr. — hh.  
2892. Frank Miksa — Frank József végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2906. Béda József s t. — Bitter József s t. öröks. — hh.  
2907. Fördös Vilmos — Nieth Mihály öröks. — hh.  
2926. Hirsch József — Pruch György 720 frt. — rmv.  
2928. Nagy Ferenc — Körmendy József s n. 1455] forint. — rmv.

### Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3510. Kele Antal becs. sért. — vu.  
3511. Héder Mihályné s t. becs. sért. — vu.

3512. Nagy Rózi s t. k. t. sért. — hh.  
3513. Till Lőrincné becs. sért. — vu.  
3517. Fischer Dávid s t. » — hh.  
III. 3489. Bali Sándor jogt. elsaját. — hh.  
3491. Farsang Róza lopás. — fo.  
3494. Vörös János s t. becs. sért. — rend.  
3497. ifj. Koppány József lopás. — hh.  
3499. Fuchs Imre s t. közcs. ell. kih. — mv.  
3501. Mayer Alfréd lopás. — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3445. Halász Lajos vétkes bukás. — hh.  
3446. Haberényi Pál család, okir. ham. — hh.  
3521. Csonka István szánd. emb. ölés. — hh.  
III. 3423. Holcer István s t. lopás. — ms.  
3424. Szabó (József) Ferencné s t. s. t. sért. — hh.  
3434. Berki János s t. suly. t. sért. — rend.  
3457. Radics Géza becs. sért. — rend.  
3459. Turi János közcs. ell. kih. — rmv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3398. Szombathelyi Béla s t. párviadal. — rmv.  
3399. Wilhelm Lipót s t. » — hh.  
3417. ifj. Német János rágalm. — fo.  
III. 3332. Török Győző » — ms.  
3365. Hirt Mátyásné suly. t. sért. s becs. sért. — fo.  
3374. Bari Mátyás rágalm. — rend.  
3402. Pokec Árva György rágalm. — mv.  
3404. Pokorni Mihályné » — hh.  
3406. Kecskeméti Károlyné » stb. — ms.  
3422. Breszler Mór » — hh.  
3425. Száviics Iliá s t. k. t. sért. becs. sért. — rmv.  
3427. ifj. Mátyás József rágalm. — ms.  
3441. Somogyi Anna s t. közszemérem ell. vétség. — rmv.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 3433. Bali Péter gyilk. — hh.  
3450. Zelényi Ferenc suly. t. sért. — hh.  
3452. Nyári Lajos szem. szab. stb. vétség. — hh.  
3453. ifj. Balog István m. okir. ham. — hh.  
3454. Péter Károly közokir. ham. — hh.  
3481. Kis Fehér János gyilk. — hh.  
3509. Kis Imréné becs. s közcs. ell. kih. — vu.  
III. 3496. Androsevits György s t. sikk. — rend.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3449. Tóth János s n. lopás. — hh.  
3451. Király Dániel suly. t. sért. — rmv.  
III. 3443. Schwarz Lajos s t. id. ing. rong. — hh.  
3447. Boda István s t. lopás. — rmv.  
3448. Kulcsár Péter » — hh.  
3455. Binderi József s t. suly. t. sért. — fo.  
3456. Botár Sándor » — hh.  
3488. Fejér József s t. zugir. — rmv.

### Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi december hó 19. s köv. napjaira.

#### I. Polgári tanács.

Előadó: *Pülb Antal.*

- V. 3044. Gróf Hunyady Imre — Bodó Imre ing. birt.  
3064. Flasits (Flerschütz) György — Tóth János s t. ing. birt.  
2899. özv. Bierwarth Mihályné s t. — Rajmon Mártonné s t. r. per.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2529. Stepanovits Vinkó — Dr. Tarnai Károly panasz.  
2583. ifj. Grosz János — Dr. Spányi Leó panasz.  
2897. ifj. Klingenstein Konrád — Muth Erzsébet házass. felb.  
2898. Gulyás János — Madocsi Eszter házass. felb.  
2918. Schlesinger Róza — Rechnitzer Ferenc házass. felb.  
2922. Schtraicher Lajos — Schmidt Magdolna Lenke házass. felb.  
2944. Vajda Ferenc — Soltra Katalin házass. felb.  
2982. ifj. Vajda József — Vörös Erzsébet »  
III. 2858. Filber Péterné — Üröghi Mihály végr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2987. Hazai ált. bizt. társaság — Huri Vince 26 frt 04 kr.  
2988. Novák Sándor — Wrentek Lajos s t. 1000 frt.  
3028. Hazai ált. bizt. társaság — Schwarz Adolf 36 frt 26 kr.  
2850. Mernyák József — Santek Iván s t. zjog. törtl.  
2868. Pollák Ignác csődügye.  
2902. Goldberger Mór — Pichler Emanuel 1800 frt.  
2927. Ruepprecht testvérek — Róth & Böhm 1126 frt 53 kr.  
III. 3041. Ivánovits Ignác s t. — Légrád község végr.  
3037. Dubokovits N. A. — Klein s t. végr.

#### II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2836. Burget József — Maurer János s n. épület lerontás.  
2840. Csók János s t. — Oskola István s t. utszolg. mszúnt.  
2841. Göndör János — Göndör József s t. ing. birt.  
2842. Bor János — Bor Márton s t. ing. tjog.  
2856. Göndör János — Göndör József s t. ing. tjog.

2857. Kaufmann József Samu — Vanicsek Antal  
ing. tjog.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2864. Mohácsi takptár — Veith István s n. felszól.  
2876 Umráth s t. — Dobos István zjog bek.  
2882. Szalai Julianna tjog. bek.  
2910. Gaál Boldizsár — Renz Sándor s t. végr.  
2911. Gaál Ferdinánd kérv. ügye.  
2913. Báron Irén — Reinhold Imre végr.  
2920. Dr. Scheffer Sándor — Vadászi Imréné  
zjog. törl.  
2930. Umráth s t. — Babits Géza s t. zjog bek.  
2951. Holovits Pál — Holovits Pálné zjog előj.  
2958. Dr. Kemény Fülöp — Fischl Sándor zjog bek.  
2972. Krausz Dávid — Grósz Simon végr.  
2975. Nagy Antal — Pap István végr.  
2997. Krausz Salamon — Bihari Benő végr.  
3074. Báron Irén — Reichmann Imre »

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2931. Dr. Toldi Béla — Kutnyánszky Isvanné végr.  
2932. Dföldvári népbank — Koskai András s t. »  
2936. Sebők János — Sebők Ferenc s n »  
2937. Dr. Gojkovits Sabbas — Rosinger György  
s t. végr.  
2965. Kir. kincstár — Szalai Mihály végr.  
2966. Németh István — Madár Istvanné végr.  
2973. Kelemen István s t. — Tresz János »  
2996. Járányi Magdolna — Klits Lipót »  
3000. Nagyszebeni földhitelintézet — Mati József  
végr.  
3007. Paizs Mihály — Kovács Ferenc s t. végr.  
3015. öz. Gerényi Györgyné — Mufics Antal végr.  
3016. Böde József — Martinkovits János végr.  
3092. Köröstyös Imre — Berkovits András s n. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2985. Bartek János — Ilia József s n. ing. haszonélv.  
2986. Pável Katalin — Pável József s n. örök.  
2991. Ullmann Lajos — gróf Draskovits Iván  
3780 frt.

**Büntető tanács.**

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 3531. Burget József s t. k. t. sért.  
3532. Jovits Mózes becs. sért.  
3577. Kasmár György s t. lopás.  
3594. Bognár István becs. sért.  
III. 3536. Szingler Jánosné lopás.  
3538. Bak Imre »  
3539. öz. Koronci Józsefné lopás.  
3562. Kovács Jánosné tul. ell. kih.  
3567. Varga István s t. lopás.  
3572. Koplár Márkó s t. »  
3580. Viglemant Ferencné becs. sért. stb.  
3583. Szalai János »

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3558. Pánki József s t. suly. t. sért.  
III. 3484. Ferlin István rágalm.  
3490. Nyári János sikk.  
3493. Weisz Sándor s t. suly. t. sért.  
3541. Kern Ferenc »  
3542. Király István lopás.  
V. 3444. Aligneder Tamás család.  
3515. Ress József s n. m. okir. ham.  
3516. Fehér Pál hamis eskü.  
3522. Schlesinger Sándor becs. sért. ill. rágalm.  
III. 3442. Baumann Ádám rágalm.  
3458. Kresztics Vászó » és becs. sért.  
3485. Zsifkovits Ferenc »  
3492. Fischer József anyakönyvi kih.  
3495. Wagner Györgyné rágalm. és becs. sért.  
3498. Roncovits József »  
3500. Jugl János becs. és rágalm. közcs. ell. kih.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 3482. Szarvas József s t. rablás.  
3519. Marcsec Pál m. okir. ham.  
3520. G. Szabó János s t. család és közokir. ham.  
3575. Koncos János s t. több. lopás.  
3578. Guhr Ferenc s t. család.  
3611. Mayer János s t. hamis tanuz.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3595. Brezarics Tamás s t. suly. t. sért.  
III. 3530. Jelics Mariaits Rózsa k. t. sért.  
3537. Staub Károly s t. becs. sért.  
3540. Agg Györgyné s t. sért.  
3570. Weisz Soma s t. becs. sért. stb.  
3571. Schmidt Zsigmond hamis pénz kiad.  
3581. Pici Sándor s t. suly. t. sért.  
3582. Papp György suly. t. sért.  
3585. Réti Gáborné s t. »  
3615. Vörös Sándor s t. »  
3619. Brezják Tamás s t. k. t. sért. és rágalm.  
3621. Weisz József vallás ell. kih.  
3625. Horváth József suly. t. sért.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

## HIRDETÉSEK.

### AZ „ANKER“

élet- és járadék biztosító-társaság.

Igazgatóság: Magyarországi vezérképviselőség  
Bécs, Hoher Markt 11. Bpest, VI. Deáktér 6.  
(Anker-hof) (Anker-udvar)  
a társaság saját házaiban.

**Olcsó díjak, nagyon kedvező föltételek,  
a képzelhető legnagyobb biztonság.**

Összes vagyon 1897 végén . . . 62 millió frt  
Biztosított tőke 1897 végén . . . 240 » »  
Eddigi kifizetések . . . . . 101 » »

A osztalékterv szerint nyereményosztalék  
5 év után évenként: — B osztalékterv szerint  
nyereményosztalék már 3 év után évenként.

A nyereményosztalék A osztalékterv szerint  
évek óta az évi díj 25%-át teszi ki; B osz-  
talékterv szerint az 1894. évben biztosítottak  
az évi díjak 12%-át, az 1895-ben biztosítottak  
az évi díjak 9%-át kapták.

Előnyös kibazsítási és vegyes biztosítások.

**Mindennemű haláleseti-, életseti- és  
járadék biztosítás.**

Prospectussal és fölvilágosítással szolgál a fönti  
magyarországi vezérképviselőség, hová ügynök-  
ségek iránti ajánlatok is intézendők, — vala-  
mint a társaság ügynökei.

13223. sz.

tlkv. 1898.

### Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi ha-  
tóság közhírré teszi, hogy Petrovics Apollonia  
pécsi lakos végrehajthatónak, kkru Baranovics  
Eva végrehajtást szenvedő elleni 20 frt tőke-  
követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a  
pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. jbiróság  
területén levő, Pécs sz. kir. város határában  
fekvő, a pécsi 2802. sz. betétben felvett I.  
2998. hrsz. kertre és 2999. hrsz. 5. ö. i. sz.  
házra 407 frt becsárban, mint kikiáltási árban  
az árverést elrendelte s hogy a fentebb meg-  
jelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 10.  
napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék  
árverési helyiségében megtartandó nyilvános  
árverésen a megállapított kikiáltási áron alul  
is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-  
gatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 frt 70  
krt készpénzben, vagy az 1881. évi november  
hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend.  
8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a  
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.  
tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a  
biróságnál előleges elhelyezésről kiállított sza-  
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi október hó 16-án. A  
kir. törvszék telekkönyvi hatósága.

**Bogyay Pongrác,**  
kir. törvényszéki bíró.

16394. szám.

Tkv. 1898.

### HIRDETMÉNY.

**Kis-Peterd** községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az  
1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a  
nyilvánosságnak átadatván, ez az al a felszólítással tetetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alap-  
ján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik  
§-ában és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában  
foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és  
az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvény-  
telenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik vala-  
mely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi  
XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e  
végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi június  
hó 24-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsak be,  
mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset  
annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá-  
nyára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak  
eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6.  
§-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának be-  
jegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat  
hónap alatt, vagyis az **1899. évi június hó 24-ik napjáig bezáró-  
lag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható  
záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a  
betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve  
vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz.  
16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalá-  
sukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis  
az **1899. évi június hó 24-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert  
ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartal-  
mát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jo-  
gokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére ki-  
küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz  
egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyuj-  
tanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1898. évi december hó 5-én.

**Bogyay Pongrác,**  
kir. törvszéki bíró.